

TROMMELVLIES 78: **De Verbazing van Nederland**

De onderneminkjes in Nederland schieten als kinderstoelen uit de grond, iedereen begint voor zichzelf. Alleen al in 2007 schreven 100.000 kakelverse zelfstandigen zich in bij de Kamer van Koophandel, meer dan ooit tevoren. Het halve land wordt eigen baas: het is de Verbazing van Nederland.

ZZP: de natte droom van UWV en CWI. En s.v.p. nog het liefst z.s.m. De uitkerende instantie knijpt de handjes dicht bij een massale leegloop van de kaartenbakken der werkelozen. Daar zijn ze mooi van af. De vastberaden starter. Uit wanhoop of gewoon een aanval van grenzeloos idealisme. Weer een arbeidsplaats vrij. En weer een verse kans op faillissement en hernieuwde wanhoop. Of wellicht op welslagen. In dat geval: driewerf proost!

Tallose Polen beginnen voor zichzelf in de bouw. De huisvrouw hijgt in de hoorn. Tieners worden met hun webhandeltje miljonair. Eenmanszaakjes. O sorry dames: eenmenszaakjes. Visitekaartjes met als functieomschrijving: Mijn Eigen Baas. Iedereen in kostuum, ik zie weer meer en meer stropdassen en pakken (de Verpakking van Nederland). En het vindt plaats in alle lagen der bevolking, van jong tot bruin en orthodox en van allochtoon tot alle kleuren die je kent (de Verrassing van Nederland). Allemaal een kans op Eigen Zaak. Iedereen leidt (de Verleiding van Nederland).

Over baas gesproken: het is een poos lang mode geweest om te zeggen dat Bruce Springsteen dus écht niet meer kon. In de ogen der trendsetters en “muziekkenners” had The Boss volledig afgedaan (de Ontbossing van Nederland). Mag ik zeggen dat wij daar in Nederland heel goed in zijn, in die manier van iemand vroegtijdig rigoureuus afschrijven? En stel ik het dan ook te boud als ik beweer dat Bruce pas vanaf 2002 met *The Rising* weer zijn springsteentje is gaan bijdragen? Hij had toen sowieso natuurlijk al een jaar of wat geen studiowerk meer uitgebracht, maar dat terzijde. Toen las en hoorde je opeens: ‘Ja, nine eleven en New York en maatschappijkritisch en zo, hè.’ ‘Zie je wel: Hij was niets zonder de E Street Band’ en: ‘Joh, ik ben hem stiekem altijd goed blijven vinden.’

Zeker sinds artiesten als Arcade Fire, The Killers en zelfs een Badly Drawn Boy hun onvoorwaardelijke liefde voor The Boss niet onder stoelen of achterbanken proppen, kun je nu weer met een gerust hart uitspreken dat je Mr. Hungry Heart enorm oké vindt.

De oude Boss blijft ons Verbazen. Met het oudere werk grijs in de kast (meest op elpee), moet ik namelijk eerlijk zeggen dat ik volop geniet van *The Rising*, *Devils & Dust* en de betoverend kritische nieuweling *Magic*.

En van zijn Seeger-avontuur. Want ook Bruce heeft zo zijn idolen. Je hebt nu eenmaal altijd baas boven baas.

Soundtracksuggestie tijdens het lezen van deze column: meesterlijk *American skin* (41 shots) van Bruce Springsteen (maar *Jersey girl* van Tom Waits mag ook).